

La psicoanàlisi dels contes infantils

Els contes han sigut cabdals en la tradició literària de moltes cultures i societats. Tant des de la mitologia grega com fins ara, on tenen un paper fonamental en el creixement adequat dels nens. Però, què tenen els contes per haver perdurat tant de temps? Què amaguen aquests darrera de la seva simplicitat? La Caputxeta Vermella és únicament una nena inconscient que el llop es vol menjar, o en canvi, és més que això? Quin paper tenen els Germans Grimm o Perrault en la pervivència dels contes? Quina teoria va formular Bruno Bettelheim, famós psicoanalista, per haver agafat un paper principal en el meu treball sobre els contes?

Són preguntes que m'he anat formulant al llarg del treball i que he anat resolent.

Ens endinsarem en el món de la fantasia, un món màgic, però no deslliurat de seny, ja que els contes funcionen en l'interior del nen, actuen sobre el seu propi jo.

En això, la psicoanàlisi ha realitzat un profund treball per esbrinar l'efecte que causen el contes en els nens. A través d'aquest veurem com el conte ens planteja un problema existencial de manera simplificada, que ajuda el nen, de cara al futur, a renunciar als seus desitjos infantils de dependència i arribar a una existència independent més satisfactòria.

També descobrirem els secrets ocults en el conte de la Caputxeta Vermella i les seves versions més antigues i sorprenents, amb tocs de canibalisme i sexualitat. I podrem observar quin efecte té Els Tres Porquets en els nens més petits de l'Escola Mestral.

En conclusió, puc dir que he pogut entendre que els contes són un conjunt de fets simbòlics que ensenyen als nens, a partir de la diversió, a enfrontar-se a la vida amb tota la seva realitat. Però el conte no és només un entreteniment sinó que també ensenya al nen sense que aquest en sigui conscient.

Irene Medina Torres
TUTORA: Cristina Ros

g. Dou